

Výzdoba písemné práce à la Jan Kvapil, IX
(Zleva: oběšenec, pirátský znak, podpis, hlemýžď)

Úvodník psaný pro č. 27
Venku svítí slunko, vzduch voní zelení. Od časného rána až do setmění zpívají ptáčci. Všichni lidé začínají orat a sít a motýli je těší svými pestrými barvami. Včely mají spoustu práce. Venku je to jak po barevném výbuchu, alej třešní se oblékla do bílorůžových barev a všechno kvete. Vám je hezky a jste šťastní, že opět držíte v rukách PRKOTINY.
/Julia Trajlinková, VI/

**Hádky anobř Co je to?
(odpovědi viz str. 2)**

1. Tyčí se ze své země, šedá, studená, nesmrtná. /Vojtěch Bekárek, VI/
2. Jsme jako špendlíková hlavička, - jako malá perlička. - Od pondělí do soboty - ženeme se do roboty. - Stavíme si velký hrad, - aby naše děti nikdo neukrad. /Eva Pohladalová, VI/
3. Pluje vesmírem, není vidět, pozře všechno, co jí stojí v cestě, dokonce i světlo. Co pozře, už nevrátí. /Dan Flek, VI/
4. Je neviditelný, ale přesto pouhým dechem dokáže zlomit nebo vyvrátit desítky, někdy i stovky stromů. /Jonatan Kučera, VI/

Ředitel (popis)
Ředitel by měl nosit do práce slušné oblečení, aby dobře reprezentoval školu. Nejvhodnější mi připadá tmavý oblek s kravatou, košile může být bílá nebo barevná. Rozhodně by neměl chodit v kratasech nebo šustáčích. V létě může nosit kalhoty a košili s krátkým rukávem.
/Michal Tříška, VI/

Když vidím...

... láhev ve tvaru oválu, začne hned moje fantazie pracovat. Například si pod ní představím ponorku. Krásnou ponorku kapitána Nema. Jen přidělat zuby a ploutve. Nebo střelce na šachovnici. Bílý pravý střelec ve vítězném tahu poráží ostatní černé figurky, hezky jednu za druhou, a nakonec šach mat. Nebo ještě může být letadlem, které nádherně plachtí vzduchem. A co tak ještě sloup podpírající palác! Krásný bílý mramorový sloup, který je porostlý břečtanem...
/Lucie Kubáková, VII/

Abecední báseň

Až zase
Bedřich vstane, bude
cvičit tak, že
doběhne i
Evžena ve
fotbale. Hned dá
góóól a
hudebně zazpívá. O jeho
charismatu se bude vykládat
i v
Japonsku.

/Adam Tkadlčík, VI/

Ořídlený pes,
ozdoba písemné práce
/kdoši ze VII. třídy/

Výroky

- Kavalír musel umět skládat básně. Jen co tu holku uviděl, musel umět o ní složit báseň. /Alexandra, VII/
- Novinářská kachna - kachna vyfocená v novinách. /Dan, VI/
- Učí mě hrát na klavír i mého bráchu. /Nikolai, IX/
- Diaz objevil nejjihnější myss Afriky. /Lucie, VII/
- Ta ženská, Sklodovská, vymyslela rádio. /Dominik, VIII/
- Mandy se propadne v podlaze. /Zuzana, IX/

Mobilní telefon - hrozba současnosti

„Mobil“ je hrozbou pro mozky. Ničí mozkové buňky a můžeme být na něm i závislí. Kvůli „mobilu“ nedávají někteří nejmenovaní lidé pozor v hodinách a pak jim hrozí trest po škole nebo špatné známky. V hodinách by měl být „mobil“ správně vypnutý, aby nerozptyloval ostatní žáky nebo aby nerušil našeho skvělého učitele, který se nám tak pracně snaží vysvětlit danou látku. /Denisa Šimková, IX/

Inspirace tvary písmen

X je jako jesličky,
kde byl Ježíš maličký.
O je malý rybníček,
kde je plno rybiček.

/Tamara Čedroňová, VI/

Poštvu na tebe hlavonožce
/Výhružný okružní dopis Alberta Schulmeistera, VI,
zachycený v českém jazyce/

Výroky

- Jazykově charakterizuje slovo „koňoušek“. - Název buďto pro koně, nebo pro přítele. /Alžběta, VII/
- Današský dar je zrádný dar, například časovaná bomba v dárku. /Antonín, VI/
- Hitlerjugend - pozvedání ruky na počest Hitlerovi. /Anna, IX/
- Kde poprvé zazněla hymna? Při hokejovém utkání. /Filip, VI/

Matka zaklela dceru
(žurnalistická variace na baladu Zakletá dcera)
Z českých lešů: U lesa stála chalupa v ní bydlely dcera a matka. Neměly zavedenou vodu, a tak čtrnáctiletá dcera musela chodit pro vodu. U studny potkala mládence a povídali si. Žárlivá matka - sama totiž neměla manželku - svou dceru zaklela v javor. Ten stále stojí u studny. Muzikanti si chtěli z javoru udělat housličky a tu javor promluvil: „Běžte za matkou a zpívejte jí o mně.“ Udělali to a matka litovala všeho, co udělala.
/Helena Šnevajsová, VI/

**Hádky anobř Co je to?
(odpovědi viz str. 2)**

5. Svazuje nám mysl a často pak nemyslíme na nic jiného. /Ondřej Pavla, VI/
6. Hlídá oblečení, ale na sebe nic nemá. /Veronika Řezníčková, VI/
7. Když ji vidíš, nevidíš. /Štěpánka Stejskalová, VI/
8. Má to zobák, dvě ramena, a velkou silou ohýbá železo a dráty. /Michal Tříška, VI/
9. Z výše modrý drahokam - zdola velká širá pláň. /Julia Trajlinková, VI/

Reportáž z hodiny

Dnešní hodina matematiky proběhla jako vždy v pohodovém duchu. Výjimečně se nepsala „písemka.“ Už nevím přesně, co se tu hodinu probíralo, protože jsem si dopisoval zápis do chemie. Po většinu hodiny dávala pozor sotva třetina lidí, ale jakmile pan učitel na tabuli napsal svůj příklad ze života, všichni zbystřili a hned dávali pozor. Se svou spolusedící jsme si opět užili srandy, když nás bavil svými vtipky Vojta. Po zbytek hodiny jsme debatovali o fotbale, ženách, alkoholu a dalších pánských záležitostech. Tímto jsme znechutili Lili, která si radši psala zápis. Nakonec zazvonilo a všichni se rozprchlina chodbu a natoalety.
/Matěj Sigmund, IX/

Komunismus

(úryvek z rozsáhlého pásma k výroci Vítězného února)

Dvacátého pátého druhý devatenáct set čtyřicet osum začala skvělá doba komunistickým bossum. Všichni hlásali: Přišlo znárodnění! Nikoho nezajímalo, že spravedlnosti není.

Všem zbledly tváře, líčka, když pro svou víru zemřela katolička. „Soudruhu, donášejme i o kamarádech!“ Nikdo ať se nediví, že má kudlu zášti v zádech.

Zničili kostely, pole, lesa lán, i proto zemřel Palach Jan. Co hlásala Horáková Milada? Že komunismus není něžná balada. Když přemýšlela nad spravedlností cenou, skončila s hlavou krví zbrocenou.

S komunisty byli textiláci. Kdo však odpracoval práci? Prostý, hloupý a naivní lid, doufejme, že má aspoň v nebi klid.

Husákovy děti volají: Já už jdu! Kam? No přece na spartakiádu! Pak se utvořila skvělá parta, přišla v sedmdesátém sedmém charta.

Sedmnáctého jedenáctý devatenáct set osmdesát devět porážku zažil každý komunistický medvěd. Konečně přišla belgická čokoláda a s ní svoboda, svobodný národ a vláda.

/Klára Bednářová, VIII/

Výroky

- Nebe v kostelech bylo malováno tak, aby zaujalo lidi. /Václav, VIII/
- Centra křesťanství: Babylon, Alexandrie, Řím, Konstantinopol, Mekka, Egypt, Uruk. /Jan, VII/
- Tato kniha je pravdivá, takže je lepší, než kdyby nebyla. /Denisa, IX/
- Lucie noci ubije. /Anna, IX/

Tradice vs. urbanizace

Život na vesnici jde sice klidnějším tempem, ale to neznamená, jak si někteří nezasvěcení myslí, že si říkáme „teto a stréču“. Nemohu samozřejmě popřít, že v některých domácnostech jsou často na snídani domácí vajíčka a o sobotách tu a tam i nějaké to telátko, husička, kačenka, vepřík nebo kozenka.

Nicméně pohled městských vypadá přibližně takto: *Vesničan vstane a venku už čeká vozka, který ho má odvézt do vesnické školy. A tam jde samozřejmě jen tehdy, když nejsou cesty zapadlé sněhem nebo nejsou žně, kdy všichni musí pracovat. Když skončí škola, jde vesničan bos domů, cestou pokrade nějaká jablka a s ranečkem dorazí na statek. Zde poklidí prasatům, podobají kozy a jde na pole. K večeru se vrátí a s babičkou dere peří. Když je unavený, lehne si na pec a přikryje se ovčí dekou. A ráno znovu.*

Tato představa je naprosto mylná. Na vesnici se už nenachází chasníci a telegrafní sloupy nahradily elektrické. Já vím, že sice vy městští tomu nikdy neuvěříte, ale pamatujte na okamžiky, kdy jste museli prosit o nějaký kousek prejtu ze zabijačky. To pak zase ti vidláci bodují, že ano...

Šíkana je, když někdo někomu ubližuje proti jeho vůli.

Názor Jana Cenkerové, VII, po dvou letech výuky občanské výchovy a po absolvování semináře Jak si nenechat ublížit

Proč se kluci neumí woháknout (to jako strojit)?

Protože nikdy nebudou tak úzasně styloví jako slečny. Hlavně se snaží být nenápadní a podobní svým vzorům - pralidem. Ovšem ne všichni, třeba „metalisti“ se podobají spíše hříšným pekelníkům. „Šamponci“ taky nejsou zrovna coolové (to jako in). Ale jak praví jedna moudrá dívenka: „Dyš mají dobrý tělo...“

/Adelaide von Flaumfeder, VII/

Prazázitek

Bylo mi asi 6 let. Hrávali jsme si na střeše garáže, na kterou se lezlo po žebříku. Jednou, když jsem chtěla vylézt nahoru, mi začal ten žebřík podklouzávat, ale protože už mi chyběly jen tři stupínky, řekla jsem si, že to ještě vylezu. Ale žebřík spadl a já s ním. Držela jsem se konečky prstů za okraj střechy a pak jsem se pustila. Naštěstí se mi nic nestalo, měla jsem jen odfeně ruce.

/Tamara Čedroňová, VI/

Sebekritika Kláry Bednářové, VII (variace na 50. léta 20. století)

Milí soudruzí, velmi se omlouvám za svou nešťastnou povahu. Je jasné, že jediným řešením mé špatné povahy je ji zabít. Mám hodně chyb, ale za všechny snad stačí jmenovat těchto pár: jsem neschopna se přiznat k hrozným činům, protože mám před sebou vidinu skvělých věcí, které mě čekají, pokud se nepřiznám (to je další chyba mé povahy - jsem chamtivá). Z této věty jste určitě pochopili, že jsem ještě často zmatená. Dalším chybným rysem mé povahy je potřeba riskovat. Co se stane s mou osobou, pokud se nepřiznám? To je špatný rys. Ale stále si myslím, že za mou povahu může Bůh. Och, promiňte, soudruzí, matka příroda. Stále ještě věřím v Boha... A to je špatné. Proto vás, soudruzí, prosím, o příslušné potrestání, a děkuji vám za něj.

/Tamara Čedroňová, VII/

Karel Fojtík, IX

Kružítko

Kružítko se batolí po stole k Vaškovi. Vašek pláče, naříká, kružítko mu povídá: Hele, Vašku, neplakej, do aktovky si mě dej!

/Štěpánka Stejskalová, VI/

Ideální češtinář

Dlouhý vlas
žádný hlas
Malý nos
dlouhý šos
Ideální úkoly
s sebou brašnu do školy
Samé hry
celé dny
Hodný, krásný
někdy rázný
Zamračený kratičko
a pak září jako sluníčko

/Alžběta Harváňková, VII/

Abecední báseň

Á, bé, cé, dé,
kožka přede,
myši piští
na smetišti.
É, ef, gé, há, chá,
přiběhnou dvě koťata,
myši piští ještě víc,
že musí jít rychle pryč.

Abecední báseň (úryvek)

Až bude cibule dokonalou evropskou fosforově grátis zeleninou, hodím si ji do pusy, budu chroustat i jablka a králíkovy mrkve, létající mi někde okolo pusy...

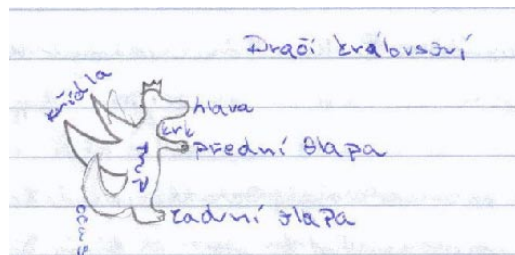
/Šárka Kubálková, VI/

Výroky

Otcovo napomenutí je napomenutí jednoho otce, otcovské napomenutí je napomenutí všech jeho otců. /Eva, VII/
O této knize si myslím, že je super a je učitečná k tomu, jak si poradit s bývalou první láskou, když máte kluka. /Denisa, IX/
Deštné lesy - tam žijí hadi, tukani, papoušci, šelmy, domorodci a výzkumníci, kteří točí dokumenty. /Albert, VI/
Protože byla Elizabet rozvitá a zlobivá, matka ji poslala do školy. /Eliška, VII/
101 praktických rad pro výcvik psa - tuhle knihu jsem si koupil proto, že jsem dostal k narozeninám trhače vysokého 20 cm. /Josef, VII/
Babička se stává rádkyní sousedů a nakonec i pani kněžnou. /Tereza, VI/

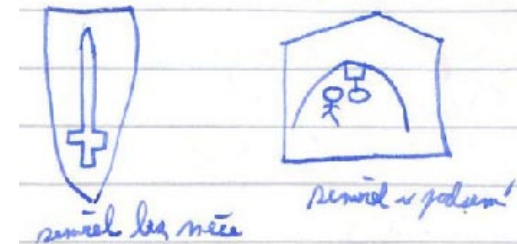
Ideální češtinář

Ideální češtinář by neměl být vyšší než Koller, aby neviděl po celé třídě a hlavně na ty, co sedí, kde nemají. Nemusel by dávat žádné úkoly, protože pak jsou žáci před další češtinou nervózní. Pak musí chodit na poškolu a to se jim nelíbí. To je ovšem učitelé jedno, ale nemělo by být. Ideální češtinář neexistuje. /Josef Černín, VII/

Dračí království - ostrov
Místopis ostrovních výběžků (zleva): Ocas, Levé křídlo, Pravé křídlo, Hlava, Přední tlapa, Zadní tlapa.

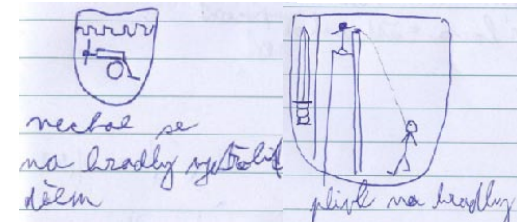
/Lucie Kubáková, VII/

Návrhy nových erbů

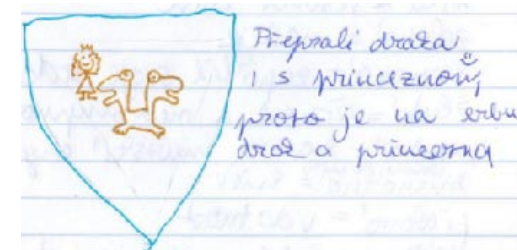
1. Zemřel bez meče, 2. Zemřel v podzemí

/Jan Velčovský, VII/

Návrhy nových erbů

1. Nechal se na hradby vystřelit dělem, 2. Plivl na hradby
/Filip Slimařík, VII/

Návrhy nových erbů

1. Přepřali draka i s princeznou

/Alžběta Harváňková, VII/

Výroky

Popiš malý státní znak. - Stříbrný dvouocasý lev na červeném poli, ve skoku, s korunkou na hlavě, v ruce pistol. /Tereza, VI/
Rozdíl mezi severními a jižními indiány: Ti jedni byli hodní a ti druzí ne. /Filip, VII/
Co víš o objevných plavbách? - Všeci plavali do Indie a všude plavali. /Filip, VII/
Steji jsou rozlehlé louky porostlé trávou, žijí tam různí hraboši a lidi gramotní. /Albert, VI/
Komunisté zabavovali majetek, hlavně kavárny. /Marie, IX/
Islám začal rozšiřovat Mešita. /Tomáš, VII/

Řešení hádanek ze str. 1: 1. hora, 2. mravenčí, 3. černá díra, 4. vitr, 5. strach, 6. skřítek, 7. tma, 8. kleště, 9. země.